

חיי שרה - קלד ע"א

מי נתן למשה יעקב וישראל
לבזויים הלא ה' וגוי'. בא ראה,
מזמן שחרבר בית המקדש,
הברכות לא שורות בעולם
ונמנעות, ביכול נמנעות
מפעלה ומפעה, וכל אמן שאר
קדוגות הפחותות מתגברות
והולכות ושולטות על ישראל,
מושום שהם גרמו בחטאיהם.

פסקוק זה אין מתייחסים
דבריו, שפטות מי נתן למשה
יעקב. בין שאמר מי נתן
למשה יעקב וישראל, מה זה
חטאנו לו? היה צריך להיות
חטאנו לו! ואם אמר חטאנו לו,
מהו ולא אבו? ולא אבינו ציריך
ל להיות!

אלא בשעה שחרבר המקדש
ונשרף ההיכל והעם הגלות
רצחה השכינה להעקר מזקומה
וללחת עמם בצלות. אמרה:
אלך בראשונה לראות את בית
והיכלי, ואפקוד את מקומות
הפנינים והלוים שהוא עוברים
בבביה.

אמר רבי אלעזר, באotta שעעה
הסתכלה לנפת ישראלי למעלה
וראתה את בעל מסתלק ממנה
למעלה למעלה. ירצה למיטה,
נכנסה לבית והסתכלה בכל
אותם המקומות, ונשמע קול
למעלה למעלה, ונשמע קול
למיטה. זהו שפטות (רמיה לא) קול
ברמה נשמע בהי בכית מרורים
רחל מבכה על בניה וגוי,
ובארורה.

בין שנכנסה לලויות, הסתכלה
על העם, וראתה שדוחקים
אותם ורומים אותם בגולות בין
רגלי שאר העמים. אז אמרה:
(ישעה מ) מי נתן למשה יעקב
וגוי. ומה אומרים: הלא ה' זו
חטאנו לו. והיא אומרת: ולא אבו ברכיו הלו' ולא שמעו בתורתו.

למשיסה יעקב (דף קלד ע"א) וישראל לבוזים
הלא יי' וגוי. תא חזי, מזמן דאתחרב بي
מקדשא ברכאנ לא שרין בעלמא ואתמנעו,
ביבוכול אתמנעו מעילא ומתא, וכל אינון
שאר דרגין פתאין מתתקפי ואולי רשלטי
עלילתו דישראל בגין דאיןון גרמו בחובייה.
האי קרא לא אתיישבן מליה דכתיב מי נתן

למשיסה יעקב, בגין דאמר מי נתן
למשיסה יעקב וישראל, מהו חטאנו לו,
חטאנו לו מיבעי ליה, ואי אמר חטאנו לו,
מאי ולא אבו, ולא אבינו מיבעי ליה.

אלא בשעתה דאתחרב מקדשא ואותוך
היכלא ועמא אתגלי, בעיא שכינטא
לאתעה קרא מדוכתה ולמיה עמהון בגלותא,
אמירה איה בקדmittא למחמי ביתאי
והיכלאו ואפקוד על דוכתי דכהני ולינואי
דרחו פלחין בביתא.

אמר רבי אלעזר בהיא שעטה אסתבלת
כגשタ ישראלי לעילא וחמא דבעלה
אסתלק מנה לעילא לעילא, נחתת לתטא
עלאת בביתה ואסתבלת בכל אינון דוכתי,
ואשתמע קלא לעילא לעילא ואשתמע קלא
לטפה. הדא הויא דכתיב (רמיה לא) קול ברמה
נשמע נהי בכית מרורים רחל מבכה על בניה
וגוי ואוקמו.

בגין דעלאת בגלותא אסתבלת בעמא
וחמא דדחקי לוין ורמשי לוין בגלותא
בין רגליהו דשא ערמיז, פדין אמרת (ישעה מב)
מי נתן למשיסה יעקב וגוי. ואין אמרין
הלא יי' זו חטאנו לו. והיא אמרת ולא אבו
בדרכיו הלו' ולא שמעו בתורתו.